स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया । पुत्त्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्त्रमनुतप्यथाः ।
ययातिं नाहुषं चैव मृतं शुश्रुम सृञ्जय । य इमां पृथिवीं कृत्स्नां विजित्य सहसागरां ।
शम्यापतिनाभ्यतीयाद्वेदीभिश्चित्रयन्महीं । ईजानः क्रतुभिर्मुख्यैः पर्य्यगच्छद्वसुन्धरां ।
दृष्ट्वा क्रतुसहस्रेण वाजपेयशतेन च । तर्पयामास विप्रेन्द्रांस्त्रिभिः काञ्चनपर्व्वतैः ।
व्यूढेनासुरयुद्धेन हत्वा दैतेयदानवान् । व्यभजत्पृथिवीं कृत्स्नां ययातिर्नहुषात्मजः । ९९०
अन्येषु पुत्त्रान्निक्षिप्य यदुद्रुह्युपुरोगमान् । पूरुं राज्येऽभिषिच्य स्वे सदारः प्राविशद्वनं ।
स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया । पुत्त्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्त्रमनुतप्यथाः ।
अम्बरीषञ्च नाभागं मृतं शुश्रुम सृञ्जय । यं प्रजा वव्रिरे पुण्यं गोप्तारं नृपसत्तमं ।
यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञामयुतयाजिनां । ईजानो वितते यज्ञे ब्राह्मणेभ्यः सुसंहितः ।
नैतत्पूर्व्वे जनास्चक्रुर्न करिष्यन्ति चापरे । इत्यम्बरीषं नाभागमन्वमोदन्त दक्षिणाः । ९९६
शतं राजसहस्राणि शतं राजशतानि च । सर्व्वेऽश्वमेधैरीजानास्तेऽन्वयुर्दक्षिणायनं ।
स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया । पुत्त्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्त्रमनुतप्यथाः ।
शशबिन्दुं चैत्ररथं मृतं शुश्रुम सृञ्जय । यस्य भार्य्यासहस्राणां शतमासीन्महात्मनः ।
सहस्रन्तु सहस्राणां यस्यासन् शशबिन्दवः । हिरण्यकवचाः सर्व्वे सर्व्वे चोत्तमधन्विनः ।
शतं कन्या राजपुत्त्रमेकैकं पृथगन्वयुः । कन्यां कन्यां शतं नागा नागं नागं शतं रथाः । १०००
रथे रथे शतं चाश्वा देशजा हेममालिनः । अश्वे अश्वे शतं गावो गवां तद्वदजाविकं ।
एतद्धनमपर्य्यन्तमश्वमेधे महामखे । शशबिन्दुर्महाराज ब्राह्मणेभ्यः समार्प्पयत् ।
स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया । पुत्त्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्त्रमनुतप्यथाः ।
गयं चामूर्त्तरयसं मृतं शुश्रुम सृञ्जय । यः स वर्षशतं राजा हुतशिष्टाशनोऽभवत् ।
यस्मै वह्निर्व्वरं प्रादात्ततो वव्रे वरान्गयः । ददतो मेऽक्षयं वित्तं धर्म्मे श्रद्धा च वर्त्ततां । १००५
मनो मे रमतां सत्ये त्वत्प्रसादाद्धुताशन । लेभे च कामांस्तान्सर्व्वान्पावकादिति नः श्रुतं ।
दर्शे च पूर्णमासे च चातुर्मास्ये पुनः पुनः । अयजद्गयमेधेन सहस्रं परिवत्सरान् ।
शतं गवां सहस्राणि शतमश्वतराणि च । उत्थायोत्थाय वै प्रादात्सहस्रं परिवत्सरान् ।
तर्प्पयामास सोमेन देवान्वित्तैर्द्विजानपि । पितॄन्स्वधाभिः कामैश्च स्त्रियः स पुरुषर्षभः ।
सौवर्णीं पृथिवीं कृत्वा दशव्यामां द्विरायतां । दक्षिणामददद्राजा वाजिमेधे महाक्रतौ । १०१०
यावत्यः सिकता राजन्गङ्गायाः पुरुषर्षभ । तावतीरेव गाः प्रादादामूर्त्तरयसो गयः ।
स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया । पुत्त्रात्पुण्यतरश्चैव मा पुत्त्रमनुतप्यथाः ।
रन्तिदेवञ्च साङ्कृत्यं मृतं शुश्रुम सृञ्जय । सम्यगाराध्य यः शक्राद्वरं लेभे महातपाः ।
अन्नञ्च नो बहु भवेदतिथींश्च लभेमहि । श्रद्धा च नो मा व्यगमन्मा च याचिष्म कञ्चन ।
उपातिष्ठंश्च पशवः स्वयं तं संशितव्रतं । ग्राम्यारण्या महात्मानं रन्तिदेवं यशस्विनं । १०१५